

แรงจูงใจในการเล่นกีฬาแฮนด์บอล ของนักกีฬาแฮนด์บอล สถาบันการพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

ลลิตย์ เอี่ยมพิชชัย¹ นัยนา บุพพวงษ์¹ และ สุพัชริน เขมรัตน์²

¹คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตสุพรรณบุรี

²คณะสหเวชศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

บทคัดย่อ

การศึกษาในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเล่นกีฬาแฮนด์บอล ของนักกีฬาแฮนด์บอล สถาบันการพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาซึ่งประชากรคือนักกีฬาแฮนด์บอล ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาสถาบันการพลศึกษาแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 41 ณ จังหวัดกระบี่ จำนวน 242 คน เป็นนักกีฬาชาย จำนวน 161 คน นักกีฬาหญิง จำนวน 81 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม แรงจูงใจในการเล่นกีฬาแฮนด์บอลของนักกีฬาแฮนด์บอล สถาบันการพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ .96 แบบสอบถามประกอบด้วย 2 ด้าน คือ (1) แรงจูงใจภายใน (2) แรงจูงใจภายนอก วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการศึกษาพบว่า แรงจูงใจในการเล่นกีฬาแฮนด์บอลของนักกีฬาแฮนด์บอล สถาบันการพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา มีแรงจูงใจในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.06 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .52 ด้านแรงจูงใจภายใน มีแรงจูงใจในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.19 และ .45 ด้านแรงจูงใจภายนอก มีแรงจูงใจในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.92 และ .59 การเปรียบเทียบแรงจูงใจระหว่างแรงจูงใจภายในและแรงจูงใจภายนอก ในการเล่นกีฬาแฮนด์บอล ของนักกีฬาแฮนด์บอล สถาบันการพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา พบว่าไม่แตกต่างกัน

การวิจัยครั้งนี้สรุปได้ว่า แรงจูงใจในการเล่นกีฬาแฮนด์บอลของนักกีฬาแฮนด์บอล สถาบันการพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ซึ่งพบว่าแรงจูงใจเป็นตัวกระตุ้นที่สามารถช่วยในการเข้าร่วมกิจกรรมการเล่นกีฬา มีการปรับปรุงตนเอง ยอมรับความสามารถที่มีอยู่ของตนเอง และเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทิศทางที่พึงประสงค์ได้ อีกทั้งยังเป็นแนวทางในการพัฒนาให้สำหรับผู้ฝึกสอนกีฬาแฮนด์บอล ที่จะนำไปใช้ในการสร้างกิจกรรมแรงจูงใจกับนักกีฬาแฮนด์บอลในอนาคตต่อไป

คำสำคัญ: แฮนด์บอล / แรงจูงใจ

Corresponding Author : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นัยนา บุพพวงษ์ คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตสุพรรณบุรี
E-mail : tuayai_17@hotmail.co.th

Motivation In Handball Playing of Handball Players At Intitute of Physical Education Ministry of Tourism and Sports

Sanit lamphuchuai¹, Naiyana Buppawong¹ and Supatcharin Kemarat²

¹Faculty of Education Institute of Physical Education Suphanburi

²Faculty of Allied Health Sciences Thammasa University

Abstract

This research aimed to study and compare the motivation in handball playing of handball players at Institute of Physical Education, Ministry of Tourism and Sports. The populations used in this study were 242 handball players participating in the forty-first Thailand's Institute of Physical Education Games, divided into 161 males and 81 females. The questionnaire constructed by the researcher was used as a tool of this research. The constructed questionnaire, the reliability of which was found at .96, contained two aspects: internal motivation and external motivation. The data analysis was conducted in terms of frequency, percentage, arithmetic average scores, standard deviation, and t-test.

The findings revealed that:

The motivation in handball playing of handball players at Institute of Physical Education, Ministry of Tourism and Sports, was found at a high level (arithmetic average scores = 4.06, S.D. = .52). The internal motivation was found at a high level (arithmetic average scores = 4.19, S.D. = .45). The external motivation was found at a high level (arithmetic average scores = 3.92, S.D. = .59).

No difference was found in internal motivation and external motivation between male and female handball players.

In conclusion, the motivation in handball playing of handball players at Institute of Physical Education, Ministry of Tourism and Sports, can encourage the players to attend the sports activities, improve themselves, accept their own ability and change their behavior in a better way. Also, the results of this research can be the guidelines for the handball coaches to arrange the motivating activities for their players.

Keyword: Handball / Motivation

Corresponding Author : Asst.Prof.Naiyana Buppawong, Ph.D. Faculty of Education, Institute of Physical Education Suphanburi E-mail : tuayai_17@hotmail.co.th

บทนำ

การออกกำลังกาย หรือการเล่นกีฬา ถือเป็นกิจกรรมหนึ่งที่พัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน ดังพระราชดำรัสพระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวท่อนหนึ่งว่า

“กีฬามีความสำคัญอย่างยิ่งสำหรับชีวิตของแต่ละคนและชีวิตของบ้านเมือง ถ้าปฏิบัติอย่างถูกต้อง หมายความว่า อย่างมีระสทธิภาพ มีความสามารถก็จะนำชื่อเสียงแก่ตน แก่ประเทศชาติ ถ้าปฏิบัติกีฬาด้วยความเรียบร้อยด้วยความสุภาพก็ทำให้ชื่อเสียงเหมือนกันและจะส่งเสริมความสามัคคีในประเทศชาติ” (พระราชดำรัส พระบรมราโชวาทเนื่องในวันกีฬาแห่งชาติ ณ พระตำหนักจิตรลดารโหฐาน วันที่ 28 พฤศจิกายน พุทธศักราช 2531: ออนไลน์)

สำหรับกีฬาแฮนด์บอลในประเทศไทย ได้เข้ามาเผยแพร่ในสมัยที่มีโรงเรียนพลศึกษากลางเมื่อปี พ.ศ. 2482 โดยอาจารย์กอง วิสุทธารมย์ ซึ่งขณะนั้นดำรงตำแหน่งอธิบดีกรมพลศึกษาท่านได้รับทุนไปศึกษาวิชาพลศึกษาในประเทศอังกฤษ และได้ศึกษากีฬาแฮนด์บอลด้วย

ปี พ.ศ. 2550 ประเทศไทยจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอล ระดับอุดมศึกษาขึ้นครั้งแรกระหว่างวันที่ 28-30 มกราคม ณ อาคารนิมิตร์ สนามกีฬาแห่งชาติโดยมีมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ร่วมกับสมาคมแฮนด์บอลแห่งประเทศไทย ผลการแข่งขันชนะเลิศทีมชาย มหาวิทยาลัยราชภัฏ สวนดุสิต ชนะเลิศทีมหญิง สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตศรีสะเกษ แต่ก็กลับได้รับความนิยมน้อยไม่แพร่หลายทั้งที่เป็นกีฬาที่จัดการแข่งขันในกีฬาโอลิมปิกเกมส์ กีฬาเอเชียนเกมส์ กีฬาซีเกมส์ ซึ่งชนะเลิศแห่งประเทศไทย กีฬาแห่งชาติ เนื่องจากกีฬาแฮนด์บอล

เป็นกีฬาที่ปะทะทำให้บาดเจ็บ อีกทั้งยังข้อจำกัดในการเล่น เช่น สนามต้องใช้พื้นที่กว้าง วัสดุอุปกรณ์ในการเล่นมีราคาแพง เช่น กาวที่ใช้สำหรับจับลูกบอล น้ำยาล้างกาว ต้องนำเข้ามาจากต่างประเทศ

จากการศึกษาหลักการและทฤษฎีต่างๆ เกี่ยวกับปัญหาต่างๆ ของการเล่นกีฬาแฮนด์บอล ผู้วิจัยได้พบว่ามีหลายสาเหตุ และแรงจูงใจถือเป็นสาเหตุหนึ่งที่เป็นตัวกระตุ้นทำให้ได้มีผู้สนใจในการเล่นกีฬา ซึ่ง (นภพร ทศนัยนา, 2548) กล่าวว่า การสร้างแรงจูงใจให้กับนักกีฬา นักเรียนและนักศึกษา ได้อย่างจะเรียน ได้อย่างจะฝึก ด้วยความสมัครใจ ไม่ใช่ด้วยการถูกบังคับ นักกีฬาก็จะขยันหมั่นเพียรทุ่มเทให้การฝึกซ้อม เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของการแข่งขันด้วยระยะเวลาการฝึกที่ยาวนานต่อเนื่องได้นั้น แรงจูงใจ (Motivation) เป็นสิ่งสำคัญที่สุดเป็นตัวกระตุ้นที่เสริมแรงให้กับนักกีฬา แม้จะมีฝึกหนักและเหนื่อยก็ตาม ดังนั้นแรงจูงใจจึงเป็นองค์ประกอบที่สำคัญอย่างหนึ่งที่จะช่วยกระตุ้นให้ยากเล่นกีฬาแฮนด์บอล มีความตั้งใจในการฝึกซ้อมและไปสู่ความสำเร็จในการแข่งขัน สอดคล้องกับ (สมบัติ กาญจนกิจ และสมหญิง จันทุไทย, 2542) กล่าวว่า แรงจูงใจมีบทบาทสำคัญทั้งในกลุ่มเด็กและเยาวชนที่จะช่วยส่งเสริมให้เยาวชนได้พัฒนาสุขภาพและสมรรถภาพ แรงจูงใจจึงเป็นตัวกระตุ้นให้เกิดความสนใจให้เยาวชนได้มีความต้องการที่จะเล่นกีฬา ผู้วิจัยในฐานะที่เคยเป็นนักกีฬาแฮนด์บอลทีมชาติไทย ผู้ฝึกสอนกีฬาแฮนด์บอลทีมชาติไทย และปัจจุบันเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาแฮนด์บอลของสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตสุพรรณบุรี จึงมีความสนใจที่จะศึกษาแรงจูงใจในการเล่นกีฬาแฮนด์บอลของนักกีฬาแฮนด์บอล สถาบันการพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ทั้งนี้ เพื่อจะได้รับทราบผลของ

การศึกษา เพื่อให้ผู้ฝึกสอนและผู้ที่มีสนใจนำไปใช้เป็นแนวทางในการมุ่งใจให้มาเล่นกีฬาแฮนด์บอลมากขึ้น นอกจากนี้เป็นข้อมูลให้ผู้ฝึกสอนนำไปใช้ประโยชน์ต่อการฝึกกีฬาแฮนด์บอลให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเล่นกีฬาแฮนด์บอล ของนักกีฬาแฮนด์บอล สถาบันการพลศึกษา สังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
2. เพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเล่นกีฬาแฮนด์บอล ของนักกีฬาแฮนด์บอล สถาบันการพลศึกษา สังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา จำแนกตามเพศ

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องแรงจูงใจในการเล่นกีฬาแฮนด์บอล ของนักกีฬาแฮนด์บอล สถาบันการพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ดังนี้

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักกีฬาแฮนด์บอลที่เป็นทีมแฮนด์บอล ของสถาบันการพลศึกษา ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาสถาบันการพลศึกษาแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 41 ณ จังหวัดกระบี่ โดยแบ่งเป็น นักกีฬาชาย จำนวน 161 คน นักกีฬาหญิง จำนวน 81 คน รวม 242 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ขั้นตอนที่ 1 การสร้างเครื่องมือในการวิจัย โดยศึกษาทฤษฎี เอกสาร ตำรา และรายงาน การวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม แล้วร่างแบบสอบถาม จากการวิเคราะห์และสังเคราะห์ ทฤษฎีและหลักการเกี่ยวกับแรงจูงใจให้ครอบคลุม

เนื้อหาที่กำหนดไว้ คือ แรงจูงใจภายใน 20 ข้อ และแรงจูงใจภายนอก 20 ข้อ นำร่างข้อคำถามเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์ตรวจสอบเพื่อความถูกต้องของข้อคำถามในแต่ละข้อให้ชัดเจนและครอบคลุมตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

ขั้นตอนที่ 2 การหาคุณภาพเครื่องมือ

1. คุณภาพด้านความตรงเชิงเนื้อหา ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน โดยการเลือกแบบเจาะจง โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้องความคิดเห็น (IOC)

2. การหาคุณภาพเครื่องมือด้านความเชื่อมั่น (Reliability) ผู้วิจัยได้ดำเนินการ โดยนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักกีฬาแฮนด์บอล ของสถาบันการพลศึกษาวิทยาเขตศรีสะเกษ ทั้งชายและหญิง จำนวน 30 คน ที่ไม่ได้เข้าร่วมในการแข่งขันในกีฬาสถาบันการพลศึกษาแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 41 ณ จังหวัดกระบี่ ซึ่งไม่ใช่กลุ่มประชากรเพื่อมาหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha) ของครอนบาช (Cronbach) โดยได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามแรงจูงใจในการเล่นกีฬาแฮนด์บอล ของนักกีฬาแฮนด์บอล สถาบันการพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาทั้งฉบับ เท่ากับ .96 ซึ่งถือได้ว่ามีค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นอยู่ในระดับสูง ทั้งนี้เป็นไปตามเกณฑ์ของการประเมินสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของ (Fisher and Corcoran, 1994) คือ ค่าที่อยู่ระหว่าง 0.71-1.00 อยู่ในเกณฑ์สูง 0.41-0.70 อยู่ในเกณฑ์พอใช้ 0.21-0.40 อยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างต่ำ และ 0.00-0.20 อยู่ในเกณฑ์ต่ำมาก ดังนั้นสามารถจะนำแบบสอบถามแรงจูงใจในการเล่นกีฬาแฮนด์บอลของนักกีฬาแฮนด์บอล สถาบัน

การพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ไปใช้
กับกลุ่มประชากรได้

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามแรงจูงใจในการเล่นกีฬา
แฮนด์บอล ของนักกีฬาแฮนด์บอล สถาบันการ
พลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ซึ่งผู้วิจัย
ได้สร้างขึ้นมา โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ ตอนที่ 1
สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ
และประสบการณ์ในการเล่นกีฬาแฮนด์บอลของ
นักกีฬาแฮนด์บอล สถาบันการพลศึกษา กระทรวง
การท่องเที่ยวและกีฬา ตอนที่ 2 แบบสอบถาม
แรงจูงใจในการเล่นกีฬาแฮนด์บอลของนักกีฬา
แฮนด์บอล สถาบันการพลศึกษา กระทรวงการ
ท่องเที่ยวและกีฬา โดยแบ่งออกเป็น 2 ด้าน คือ
1) ด้านแรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation)
จำนวน 20 ข้อ ตั้งแต่ข้อ 1-20 2) ด้านแรงจูงใจ
ภายนอก (Extrinsic Motivation) จำนวนข้อ 20 ข้อ
ตั้งแต่ข้อ 21-40 ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ
แรงจูงใจอื่นๆ ที่เป็นแรงจูงใจในการเล่นกีฬาแฮนด์บอล
มีลักษณะเป็นแบบปลายเปิด (Open-ended
Questionnaires) เป็นแบบสอบถามเชิงคุณภาพ
เป็นการสัมภาษณ์ผู้ฝึกสอนถึงโครงสร้างที่เกี่ยวกับ
แนวทางการพัฒนากีฬาแฮนด์บอลของนักกีฬา
แฮนด์บอล สถาบันการพลศึกษา กระทรวงการ
ท่องเที่ยวและกีฬาใน 3 ด้าน คือ 1) ด้านนักกีฬา
2) ด้านผู้ฝึกสอน 3) ด้านสมาคมกีฬาแฮนด์บอล
แห่งประเทศไทย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ทำหนังสือขอความร่วมมือในการดำเนินการ
การเก็บรวบรวมข้อมูลจากสถาบันการพลศึกษา
วิทยาเขตสุพรรณบุรี เพื่อขออนุญาตและขอความ

ร่วมมือจากสถาบันการพลศึกษาแต่ละวิทยาเขต
ที่มีนักกีฬาแฮนด์บอลเพื่อขอความร่วมมือในการ
เก็บรวบรวมข้อมูล

2. ติดต่อประสานกับผู้ฝึกสอนกีฬา
แฮนด์บอลของแต่ละแห่ง เพื่อนัด วัน เวลา สถานที่
ในการสัมภาษณ์และชี้แจงรายละเอียดแบบสอบถาม
ด้วยตนเอง จำนวน 272 ฉบับ

3. ดำเนินการเก็บรวบรวมแบบสอบถาม
ด้วยตนเองได้รับกลับคืนมา จำนวน 241 ฉบับ คิดเป็น
ร้อยละ 88.60 ของแบบสอบถามที่แจกไป

4. นำแบบสอบถามที่ได้มาตรวจสอบความ
สมบูรณ์ถูกต้องแล้วนำไปวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการนำแบบ
สอบถามที่ได้มาประมวลผลโปรแกรมคอมพิวเตอร์
สำเร็จรูปสำหรับวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัว ประกอบด้วย
เพศ อายุ ประสบการณ์ในการเล่นกีฬาแฮนด์บอล
จำนวน 242 คน โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา หาค่า
ความถี่และค่าร้อยละ โดยเสนอในรูปแบบของตาราง
ประกอบความเรียง

2. วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม
แรงจูงใจในการเล่นกีฬาแฮนด์บอล ของนักกีฬา
แฮนด์บอล สถาบันการพลศึกษา กระทรวงการ
ท่องเที่ยวและกีฬา ทั้งแรงจูงใจภายในและแรงจูงใจ
ภายนอกมาหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
นำเสนอในรูปแบบของตารางประกอบความเรียง

3. เปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ย
แรงจูงใจในการเล่นกีฬาแฮนด์บอล ของนักกีฬา
แฮนด์บอล สถาบันการพลศึกษา กระทรวงการ
ท่องเที่ยวและกีฬา ระหว่างเพศชายและเพศหญิง

โดยทดสอบค่าที (t-test Independent)

4. นำข้อมูลในตอนต้นที่ 3 ซึ่งเป็นแบบสอบถาม ข้อเสนอแนะอื่นๆ และความคิดเห็น นำมาวิเคราะห์คำตอบจากแบบสอบถามปลายเปิด โดยการสังเคราะห์ จัดหมวดหมู่และจัดลำดับคำตอบ ตัดข้อมูลที่มีความซ้ำซ้อนออกเรียบเรียงคำให้ถูกต้อง และนำเสนอใน

รูปแบบของความเรียง

5. นำผลการสัมภาษณ์ผู้ฝึกสอน เกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาแรงจูงใจในการเล่นกีฬาแฮนด์บอล ของนักกีฬาแฮนด์บอล สถาบันการพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬามาสังเคราะห์เรียบเรียงภาษาให้ถูกต้อง นำเสนอในรูปแบบของความเรียง

ผลการวิจัย

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แรงจูงใจในการเล่นกีฬาแฮนด์บอลของ นักกีฬาแฮนด์บอล สถาบันการพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ด้านแรงจูงใจภายใน และภายนอก

รายการ	μ	σ	ระดับ
1. ด้านแรงจูงใจภายใน	4.19	.45	มาก
2. ด้านแรงจูงใจภายนอก	3.92	.59	มาก
รวม	4.06	.52	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่า แรงจูงใจในการเล่น กีฬาแฮนด์บอล ของนักกีฬาแฮนด์บอล สถาบัน การพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ทั้ง 2 ด้าน โดยรวมมีแรงจูงใจในการเล่นกีฬาแฮนด์บอล ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 4.06 และ .52 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน

แล้วพบว่า ด้านแรงจูงใจภายในมีแรงจูงใจในระดับ มาก มีค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.19 และ .45 ตามลำดับ และด้านแรงจูงใจภายนอก มีแรงจูงใจในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐานเท่ากับ 3.92 และ .59

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แรงจูงใจในการเล่นกีฬาแฮนด์บอล ของนักกีฬาแฮนด์บอล สถาบันการพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ด้านแรงจูงใจ ภายใน จำแนกเพศ (ชาย และ หญิง)

รายการ	เพศชาย			เพศหญิง		
	μ	σ	ระดับ	μ	σ	ระดับ
1. มีความรักและสนใจกีฬาแฮนด์บอลมาตั้งแต่เด็ก	3.81	.99	มาก	3.85	.91	มาก
2. มีความถนัดในการเล่นกีฬาแฮนด์บอลมากที่สุด	3.82	.97	มาก	3.72	.84	มาก
3. มีความรู้สึกดีๆ เกิดขึ้นเมื่อได้เล่นกีฬาแฮนด์บอล	4.32	.70	มาก	4.19	.72	มาก
4. มีความภูมิใจที่ได้เป็นนักกีฬาแฮนด์บอล	4.32	.74	มาก	4.21	.62	มาก

ตารางที่ 2 (ต่อ)

รายการ	เพศชาย			เพศหญิง		
	μ	σ	ระดับ	μ	σ	ระดับ
5. ขอบความท้าทายในการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอล	4.32	.68	มาก	4.09	.63	มาก
6. มีความชอบในรูปแบบการเล่นตำแหน่งต่างของกีฬาแฮนด์บอล	4.19	.70	มาก	4.04	.62	มาก
7. มีความชอบกีฬาประเภททีม	4.28	.72	มาก	4.06	.71	มาก
8. ชอบกีฬาแฮนด์บอลเพราะเป็นกีฬาที่ต้องชิงไหวชิงพริบกับคู่แข่งตลอดเวลา	4.29	.66	มาก	4.16	.60	มาก
9. ชอบกีฬาประเภทที่มีรูปแบบการรุกอย่างรวดเร็ว	4.32	.67	มาก	4.01	.64	มาก
10.ชอบความพร้อมเพียงเป็นหนึ่งเดียวของทีมกีฬาแฮนด์บอล	4.30	.69	มาก	4.17	.62	มาก
11.ได้เรียนรู้จังหวะของการเคลื่อนที่ในเกมการแข่งขันที่หลากหลาย	4.17	.77	มาก	4.06	.61	มาก
12.ต้องการพัฒนาการเล่นแฮนด์บอลให้ดีขึ้นเพื่อประโยชน์ของทีม	4.42	.65	มาก	4.16	.67	มาก
13.ต้องการมีสุขภาพจิตที่ดี	4.41	.70	มาก	4.12	.65	มาก
14.ต้องการคลายความเครียด	4.30	.73	มาก	4.14	.64	มาก
15.ต้องการมีบุคลิกภาพที่สง่างาม	4.36	.75	มาก	4.19	.61	มาก
16.สนุกสนานจากการแข่งขันกีฬา	4.50	.63	มาก	4.31	.62	มาก
17.ต้องการสร้างสมรรถภาพร่างกายให้แข็งแรง และจิตใจให้ร่าเริงสมบูรณ์อยู่เสมอ	4.31	.62	มาก	4.23	.57	มาก
18.ต้องการเป็นที่สนใจต่อเพศตรงข้าม	3.52	1.00	มาก	3.52	1.00	มาก
19.ต้องการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์	4.23	.57	มาก	4.23	.57	มาก
20.ต้องการเป็นนักกีฬาแฮนด์บอลที่มีความสามารถ/เก่ง	4.21	.68	มาก	4.21	.68	มาก
รวม	4.08	.38	มาก	4.08	.38	มาก

จากตารางที่ 2 พบว่า แรงจูงใจในการเล่นกีฬาแฮนด์บอล ของนักกีฬาแฮนด์บอล สถาบันการพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ด้านแรงจูงใจภายใน จำแนกเพศชาย โดยรวมมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบน

มาตรฐานเท่ากับ 4.08 และ .38 ด้านแรงจูงใจภายใน จำแนกเพศหญิง โดยรวมมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.08 และ .38

ตารางที่ 3 ตารางเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยแรงจูงใจในการเล่นกีฬาแฮนด์บอลของนักกีฬาแฮนด์บอล สถาบันการพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ระหว่างเพศชาย และเพศหญิง

รายการ	ชาย (N = 161)		หญิง (N = 81)		t	p
	μ	σ	μ	σ		
1. ด้านแรงจูงใจภายใน	4.25	.47	4.08	.38	2.93	.57
2. ด้านแรงจูงใจภายนอก	3.98	.60	3.80	.56	2.29	.88
รวม	4.11	.54	3.94	.47	2.70	.82

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 3 พบว่า แรงจูงใจในการเล่นกีฬาแฮนด์บอลของนักกีฬาแฮนด์บอล สถาบันการพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เพศชาย กับเพศหญิง ไม่แตกต่างกัน

จากแบบสอบถามแบบปลายเปิด ด้านความคิดเห็น หรือแรงจูงใจอื่นๆ (Open Ended) ให้ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเล่นกีฬาแฮนด์บอลอื่นๆ ดังนี้

นักกีฬาแฮนด์บอล แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมโดยสรุปได้ว่า ในการเล่นกีฬาแฮนด์บอลสามารถสร้างรายได้ให้กับตนเอง และทำให้มีความรู้ในทักษะแฮนด์บอลเพิ่มมากขึ้น ในเรื่องของกฎกติกาและการตัดสินใจ

จากการสัมภาษณ์ผู้ฝึกสอน เกี่ยวกับแนวทางในการพัฒนาแรงจูงใจในการเล่นกีฬาแฮนด์บอล ของนักกีฬาแฮนด์บอล สถาบันการพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ใน 3 ด้าน คือ ด้านนักกีฬาด้านผู้ฝึกสอน และด้านสมาคมกีฬาแฮนด์บอลแห่งประเทศไทย สรุปได้ว่า ผู้ฝึกสอนกีฬาแฮนด์บอลมีความต้องการให้สถาบันการพลศึกษาทุกวิทยาเขตได้ช่วยกันสร้างนักกีฬาแฮนด์บอล โดยให้มีการเรียนการสอนวิชากีฬาแฮนด์บอลทุกแห่งเพื่อให้นักศึกษา

จะได้รู้จักเข้าใจ และเล็งเห็นความสำคัญของกีฬาแฮนด์บอล และยังมีความต้องการให้ทางสมาคมกีฬาแฮนด์บอลแห่งประเทศไทยให้ความสำคัญกับกีฬาแฮนด์บอลในประเทศไทย ในการดำเนินการจัดให้มีการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลระบบลีกในระดับภูมิภาค เพื่อจะได้พัฒนากีฬาแฮนด์บอลในประเทศไทย หรือให้มีการจัดการแข่งขันแฮนด์บอลระบบลีกอาชีพ เพื่อพัฒนาบุคคลหรือนักกีฬาสู่ระดับโลก

อภิปรายผล

จากการศึกษาเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเล่นกีฬาแฮนด์บอล ของนักกีฬาแฮนด์บอล สถาบันการพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา พบว่า แรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation) โดยรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับ (ประวีณา สุทธิสง่า, 2553) ได้ทำการศึกษาเรื่อง แรงจูงใจในการเล่นกีฬาซอฟท์บอล ของนักกีฬารุ่นอายุไม่เกิน 18 ปี ในเขตการศึกษา 12 พ.ศ. 2552 พบว่า แรงจูงใจในการเล่นกีฬาซอฟท์บอลของนักกีฬา รุ่นอายุไม่เกิน 18 ปี ในเขตการศึกษา 12 พ.ศ. 2552 ด้านแรงจูงใจภายใน และแรงจูงใจภายนอก มีแรงจูงใจระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าแรงจูงใจ

ภายในมากที่สุด พบว่า การเล่นกีฬาแฮนด์บอลทำให้เกิดความรู้สึกสนุกสนานจากการแข่งขันกีฬาเพราะการเล่นกีฬาแฮนด์บอลมีทักษะและรูปแบบการเล่นที่แตกต่างจากกีฬาอื่นๆ เป็นกีฬาที่ต้องใช้ความเร็วสูงในการรุกและการรับ ปะทะตัวกันได้ และยังสามารถป้องกันการรุกของฝ่ายตรงข้ามด้วยการลื้อคตัวฝ่ายตรงข้ามได้ จึงทำให้ผู้เล่นได้เกิดความรู้สึกสนุกสนานเร้าใจในการแข่งขัน ซึ่งสอดคล้องกับ (สุปราณี ขวัญบุญจันทร์, 2539) ได้กล่าว สาเหตุของคน que เริ่มเล่นกีฬาอยู่เสมอ เกิดจากสาเหตุทางจิตวิทยา เกิดแรงจูงใจด้วยตนเองเป็นคนที่ชอบสนุกสนานเร้าแรง กล่าวแสดงออก รองลงมาพบว่า แรงจูงใจภายในต้องการสร้างสมรรถภาพร่างกายให้แข็งแรง และจิตให้เร้าแรงสมบูรณ์อยู่เสมอ แสดงว่านักกีฬาแฮนด์บอลของสถาบันการพลศึกษา ส่วนใหญ่ต้องการมีสมรรถภาพทางร่างกายที่ดี สมบูรณ์ แข็งแรงทั้งทางด้านอารมณ์ สติปัญญา จึงทำให้นักกีฬาแฮนด์บอลเลือกเล่นกีฬาแฮนด์บอล สอดคล้องกับ (สุปราณี ขวัญบุญจันทร์, 2539) ได้กล่าวว่าสาเหตุของคน que เริ่มเล่นกีฬาอยู่เสมอ คือสาเหตุทางสรีระวิทยา เมื่อเล่นกีฬาในระยะเวลาหนึ่งแล้วร่างกายเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น ร่างกายได้สัดส่วน กระฉับกระเฉง อารมณ์แจ่มใส เหนื่อยน้อยลง สุขภาพโดยทั่วๆ ไปดีขึ้น ทำให้มีสมรรถภาพร่างกายแข็งแรง อันด้นน้อยสุด พบว่า ต้องการพัฒนาการเล่นแฮนด์บอลให้ดีขึ้นเพื่อประโยชน์ของทีม แสดงว่านักกีฬาแฮนด์บอล ส่วนใหญ่ของสถาบันการพลศึกษาที่เล่นกีฬาแฮนด์บอล เพราะต้องการเรียนรู้ แสวงหาทักษะการเล่นกีฬาแฮนด์บอลเพื่อให้ทีมมีชัยชนะ ซึ่งสอดคล้องกับ (สมบัติ กาญจนกิจ และสมหญิง จันทุไทย, 2542) ได้กล่าวว่าแรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motives) หมายถึง

สภาวะของบุคคลที่ต้องการการเรียนรู้ หรือแสวงหาบางอย่างด้วยตนเอง โดยมีต้องให้บุคคลอื่นมาเกี่ยวข้องเป็นพฤติกรรมเพื่อการแสวงหาตนเองและยึดรางวัลภายในตนเองเป็นหลัก ได้แก่ความต้องการ (Need) เนื่องจากคนทุกคนมีความต้องการที่อยู่ภายในอันจะทำให้เกิดแรงขับ จะก่อให้เกิดพฤติกรรมขึ้นเพื่อให้บรรลุเป้าหมายและความพอใจ จึงเล่นกีฬาแฮนด์บอลเพื่อให้เก่งและเกิดการพัฒนาทักษะในการเล่นกีฬาแฮนด์บอล ส่งผลให้ทีมมีประสิทธิภาพในการแข่งขันและชนะเลิศ แรงจูงใจภายนอก (Extrinsic Motivation) โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า แรงจูงใจภายนอกมากที่สุด พบว่า การเล่นกีฬาแฮนด์บอลทำให้มีโอกาสได้รู้จักเพื่อนใหม่ สอดคล้องกับ (สืบสาย บุญวีรบุตร, 2541) ได้กล่าวว่า แรงจูงใจที่ทำให้คนเล่นกีฬา คือ เกี่ยวข้องทางด้านสังคม (Affiliation) ต้องการพบเพื่อนใหม่ รู้จักคนใหม่ โดยใช้กิจกรรมกีฬาเป็นสื่อในการเข้าสังคมต้องการใช้เวลาร่วมกับเพื่อน รองลงมา พบว่า การเล่นกีฬาแฮนด์บอล ของนักกีฬาแฮนด์บอล สถาบันการพลศึกษา ทำให้รู้สึกเป็นเกียรติที่ได้เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาในระดับชาติ เพราะกีฬาแฮนด์บอลได้มีการแข่งขันในระดับชาติ เช่น การแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ทำให้นักกีฬาแฮนด์บอลที่ได้แข่งขันชนะแล้วได้รับการคัดเลือกเป็นตัวแทนภาคเข้าไปแข่งขันในกีฬาแห่งชาติ จึงทำให้รู้สึกเป็นเกียรติที่ได้เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาในระดับชาติ และหากมีฝีมือเล่นเก่ง ก็จะมีผู้ฝึกสอนของสมาคมกีฬาแฮนด์บอลแห่งประเทศไทย ทำการเรียกตัวเพื่อคัดเลือกไปเป็นตัวแทนนักกีฬาในนามทีมชาติไทยไปแข่งขันในระดับนานาชาติ สอดคล้องกับทฤษฎีลำดับขั้นแรงจูงใจของมาสโลว์ ลำดับที่ 4 คือ ความต้องการมีศักดิ์ศรีจากตนเองและผู้อื่น (Esteem Nee from Oneself and

Others) เป็นความต้องการที่เกิดจากบุคคลต้องการมีหน้าตา ชื่อเสียง เกียรติยศ เป็นที่ยอมรับยกย่องจากสังคม จึงทำให้นักกีฬาสนใจที่เล่นกีฬาแฮนด์บอล อันดับน้อยสุดพบว่า การเล่นกีฬาแฮนด์บอล ของนักกีฬาแฮนด์บอล สถาบันการพลศึกษา ทำให้ครอบครัวมีความภาคภูมิใจและให้การสนับสนุนในการเป็นนักกีฬาแฮนด์บอล เพราะเมื่อเล่นกีฬาแฮนด์บอลและได้รับชัยชนะ ทำให้นักกีฬาได้รับการยกย่องเชิดชูเกียรติ หรือได้รับการคัดเลือกเป็นนักกีฬายอดเยี่ยมในการแข่งขันส่งผลให้ครอบครัวเกิดความภาคภูมิใจในตัวนักกีฬา และให้การสนับสนุนในการเล่นกีฬาแฮนด์บอล สอดคล้องกับ (ธีรวิมลพรหมจรรย์, 2556) ว่า ความต้องการเป็นสิ่งที่บุคคลได้สร้างขึ้นเพื่อเป็นแรงจูงใจให้บุคคลแสดงพฤติกรรมอันนำไปสู่สิ่งที่ตนพอใจ และสถานการณ์ทางสังคมนั้น ตามทฤษฎีความต้องการเมอร์เรย์ คือความต้องการสร้างตนเองให้เป็นที่ประทับใจ (Need for Exhibition) เป็นความต้องการให้บุคคลอื่นได้เห็นได้ยินเกี่ยวกับเรื่องราวของตนเอง ต้องการให้ผู้อื่นมีความสนใจ ประทับใจ ภาคภูมิใจในเรื่องราวของตน และเมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยระหว่างแรงจูงใจภายในกับแรงจูงใจภายนอก พบว่า ค่าเฉลี่ยแรงจูงใจภายในสูงกว่าแรงจูงใจภายนอก สอดคล้องกับงานวิจัยของ (Warren, 1987) ที่พบว่า นักกีฬาที่ต้องการประสบผลสำเร็จจะต้องมีแรงจูงใจภายในเป็นสำคัญ โดยมีความมานะบากบั่นพยายามและตั้งใจจริงในการใช้ความสามารถให้เหมาะสมกับกิจกรรมและให้บรรลุเป้าหมายของตนเอง แสดงว่า แรงจูงใจภายในเป็นตัวกำหนดทิศทางของพฤติกรรมและการแสดงออกในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักกีฬา กล่าวคือนักกีฬาแฮนด์บอลมีเหตุผลในการเข้าร่วมกิจกรรมเพราะความสนุกสนาน ความรู้สึกพึงพอใจที่ตนเอง

ได้เรียนรู้ มีความสามารถเข้าร่วมการแข่งขันและฝึกซ้อมกีฬา ขณะที่ส่วนน้อยจะเข้าร่วมการแข่งขันเพราะแรงจูงใจภายนอก แรงจูงใจระหว่างเพศชายและเพศหญิง พบว่า นักกีฬาแฮนด์บอลมีแรงจูงใจในการเล่นกีฬาแฮนด์บอลระหว่างเพศชายและเพศหญิงไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับ (ภัทรดนัยประสานตรี, 2556) ได้ทำการวิจัย เรื่องแรงจูงใจในการเล่นกีฬาสเกตในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 40 ผลการวิจัยพบว่า แรงจูงใจในการเล่นกีฬาสเกตบอลของนักกีฬาสเกตบอล ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 40 จำแนกตามตัวแปรเพศพบว่า แรงจูงใจในการเล่นกีฬาสเกตบอลไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะการเป็นนักกีฬาแฮนด์บอลนั้นไม่ว่าจะเป็นชายหรือหญิงต่างมีความมุ่งมั่น มีความต้องการที่จะสร้างคุณค่าให้กับตนเอง อีกทั้งในปัจจุบันการกีฬามีได้ปะกั้นผู้หญิง ในทางตรงกันข้ามกับสนับสนุนให้ผู้หญิงหันมาเล่นกีฬากันมากขึ้น จากการวิจัยทำให้เข้าใจได้ว่า ทั้งเพศชายและเพศหญิง มีสิทธิเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเท่าเทียมกัน ด้วยเหตุนี้จึงทำให้เพศชายและเพศหญิงจึงไม่มีความแตกต่างกันในการเล่นกีฬาแฮนด์บอล โดยสอดคล้องกับ (พิชิต เมืองนาโพธิ์, 2534) กล่าวว่า ยุคปัจจุบันนี้ มุมมองของการแข่งขันกีฬาของผู้หญิงได้เปลี่ยนไปมากแล้ว จากการที่ผู้หญิงได้เข้าร่วมในการแข่งขันกีฬาในระดับชาติ ได้ชี้ให้เห็นว่า ผู้หญิงมีสิทธิเท่าเทียมกับผู้ชายในการแข่งขันกีฬา จากทฤษฎีและหลักการ รวมทั้งการวิจัยต่างๆ พอสรุปได้ว่า แรงจูงใจสามารถช่วยในการเข้าร่วมกิจกรรมการเล่นกีฬา มีการปรับปรุงตนเองยอมรับความสามารถที่มีอยู่ของตัวเองและเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทิศทางที่พึงประสงค์ได้

สรุปผลการวิจัย

1. สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็น นักกีฬาแฮนด์บอลชาย จำนวน 161 คน คิดเป็นร้อยละ 66.50 นักกีฬาแฮนด์บอลหญิง จำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 33.50 ซึ่งมีอายุต่ำกว่า 18 ปี จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.40 อายุ 18-19 ปี จำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 34.30 อายุ 20-21 ปี จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 37.60 อายุ 22-23 ปี จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 26.90 อายุ มากกว่า 24 ปี จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.80 มีประสบการณ์ในการเล่นกีฬาแฮนด์บอลในสถาบันการพลศึกษา 1 ปี จำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 38.40 จำนวน 2 ปี 54 คน คิดเป็นร้อยละ 22.33 จำนวน 3 ปี 35 คน คิดเป็นร้อยละ 14.50 จำนวน 4 ปี 33 คน คิดเป็นร้อยละ 13.60 จำนวน 5 ปี 27 คน คิดเป็นร้อยละ 11.20

2. ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แรงจูงใจในการเล่นกีฬาแฮนด์บอล ของนักกีฬาแฮนด์บอล สถาบันการพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา แรงจูงใจภายใน อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.19 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .45 แรงจูงใจภายนอก อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.92 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .59 จำแนกตามเพศ คือ ด้านแรงจูงใจภายใน โดยรวมเพศชายมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.08 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .386 เพศหญิงมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.08 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .38 และด้านแรงจูงใจภายนอกโดยรวม เพศชายมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.98 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .60 เพศหญิงมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.80 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .56

3. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แรงจูงใจในการเล่นกีฬาแฮนด์บอล ของ

นักกีฬาแฮนด์บอล สถาบันการพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ระหว่างเพศชายและเพศหญิง มีแรงจูงใจในการเล่นกีฬาแฮนด์บอลไม่แตกต่างกัน

4. สำหรับข้อมูลในตอนที 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิด ซึ่งนักกีฬาแฮนด์บอลได้แสดงความคิดเห็นพบว่า การเล่นกีฬาแฮนด์บอลทำให้สร้างรายได้ และทำให้มีความรู้ในทักษะแฮนด์บอลเพิ่มมากขึ้นในเรื่องของกฎ กติกา การตัดสิน สำหรับผู้ฝึกสอนจากการสัมภาษณ์ พบว่า ยากให้ทุกวิทยาเขตช่วยกันสร้างนักกีฬาแฮนด์บอลโดยให้มีการสอนวิชากีฬาแฮนด์บอลทุกแห่ง เพื่อนักศึกษาจะได้รู้จักและเข้าใจและเล็งเห็นความสำคัญของกีฬาแฮนด์บอล และให้ทางสมาคมกีฬาแฮนด์บอลให้ความสำคัญกับกีฬาแฮนด์บอลมากขึ้น ให้มีการจัดแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลลีก ในระดับภูมิภาคเพื่อจะได้พัฒนาแฮนด์บอลในไทย หรือมีการเปิดลีกแฮนด์บอลเพื่อพัฒนาบุคคล หรือนักกีฬาสู่ระดับโลก

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

จากการศึกษาแรงจูงใจในการเล่นกีฬาแฮนด์บอล ของนักกีฬาแฮนด์บอล สถาบันการพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา พบว่า นักกีฬาแฮนด์บอลมีแรงจูงใจภายในมากกว่าภายนอก ดังนั้น ผู้ฝึกสอน ผู้จัดการทีม และบุคคลที่เกี่ยวข้อง ควรให้ความสนใจกับการให้แรงจูงใจภายในแก่นักกีฬาแฮนด์บอลให้มากขึ้น เพื่อให้นักกีฬาแฮนด์บอลได้เห็นคุณค่าของการเล่นกีฬาแฮนด์บอล มีความรู้สึภาคภูมิใจในการเป็นนักกีฬา และเล่นกีฬาเพื่อกีฬา ด้วยการทำให้นักกีฬามีความสนใจ มีความต้องการ และมีทัศนคติที่ดีต่อการเล่นกีฬาแฮนด์บอลและสร้างเสริมแรงจูงใจในการเล่นกีฬาแฮนด์บอลต่อไป

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการวิจัยเกี่ยวกับแรงจูงใจของ นักกีฬาแฮนด์บอล ในการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬา ในระดับชาติ

2. ควรทำการศึกษาการจัดการเรียนการสอนกีฬาแฮนด์บอลในสถาบันการพลศึกษา

3. ควรทำการศึกษาแนวทางในการพัฒนา

กีฬาแฮนด์บอลให้กับสมาคมแฮนด์บอลแห่งประเทศไทย

บรรณานุกรม

- ธีรฤทธิ พรหมจรรย์. (2556). แรงจูงใจในการเล่นฟุตบอล ของนักกีฬาฟุตบอล ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาสถิต **สามัคคี ครั้งที่ 37**. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ประวีณ สุทธิสง่า. (2553). แรงจูงใจในการเล่นกีฬาซอฟท์บอลรุ่นอายุไม่เกิน 18 ปี ในเขตการศึกษา 12 **พ.ศ. 2552**. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พิชิต เมืองนาโพธิ์. (2534). เอกสารประกอบการสอน พล 437 จิตวิทยาการกีฬา. กรุงเทพฯ: ภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ภัทรดนัย ประสานตรี. (2556). แรงจูงใจในการเล่นกีฬาบาสเกตบอล ของนักกีฬาบาสเกตบอล ในการแข่งขัน **กีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 40** ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม.(การจัดการเรียนรู้พลศึกษา) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สมบัติ กาญจนกิจ และสมหญิง จันทุไทย. (2542). จิตวิทยาการกีฬา แนวคิด ทฤษฎีสู่ภาคปฏิบัติ. กรุงเทพฯ: จุฬารักษ์มหาวิทยาลัย.
- สุปราณี ขวัญบุญจันทร์. (2539). เอกสารประกอบการสอนจิตวิทยาการกีฬา. กรุงเทพฯ: ภาควิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สืบสาย บุญวิโรบุตร. (2541). จิตวิทยาการกีฬา. กรุงเทพฯ: ชลบุรีการพิมพ์.
- Warren, L.L. (1987). A Critical Examination of Published Sport Motivation.